

Wyszukiwarka Hollywood

Żydów w

9 sierpnia 2016

Strona j-dar.ca to wyszukiwarka Żydów w przemyśle filmowym. Cymes dla wszystkich Żydów i antysemitów. Pozwala ona sprawdzić jaki odsetek Żydów był wśród osób pracujących nad filmem, i kto z ekipy jest Żydem. Wyszukiwarka została stworzona w ramach Żydowskiego Festiwalu Filmowego w Toronto.

Dominująca pozycja Żydów w Hollywood nie jest dla nikogo tajemnicą – pisał o niej w swojej książce „Tajemnice Zakonu Synów Przymierza” Emmanuela Ratier. Była ona wielokrotnie wykorzystywana do prowadzenia przez środowiska żydowskie swoich kampanii propagandowych. Żydowska loża masońska B’nai B’rith i powołana przez nią Liga Przeciw Zniesławianiu Anti-Defamation League rozpowszechniały w „amerykańskiej sieci kinowej i telewizyjnej” „fabularyzowany dokument” zatytułowany „Holocaust”, w którym fikcja mieszała się z historycznymi realiami do tego stopnia, że nie można było już odróżnić, co jest prawdą, a co zmyśleniem” (w wywiadzie dla Naszego Dziennika Jerzy Robert Nowak stwierdził że „Aż 128 milionów widzów oglądało sztandarowy przykład antypolonizmu – amerykański serial telewizyjny „Holocaust”, w którym znalazło się kilka scen potwornie wręcz zafałszowujących obraz Polaków w czasie II wojny światowej. Najohydniejsza z nich była scena pokazująca, jak to rzekomo oddział polskich żołnierzy w mundurach z orzełkami na rogatywkach (!) wchodzi w 1943 roku do warszawskiego getta, by dokonać okrutnej egzekucji na mieszkających tam Żydach.”). B’nai B’rith przesłał senatorom scenariusz filmu wraz z samym filmem, oraz w 11.000.000 amerykańskich szkół rozpowszechnił broszurę propagandową opartą na serialu. „Sieć NBC, w porozumieniu z Amerykańskim Komitetem Żydowskim, kontrolowanym przez B’nai B’rith, rozpowszechniła także przewodnik do filmu Holocaust”.

Według Emmanuela Ratier B'nai B'rith zachęcała przemysł rozrywkowy do produkcji filmów o złych białych terrorystach (szalonych naukowca współpracujących z wpływowymi nazistami, skinami, chrześcijańskimi fundamentalistami, przeciwnikami wysokich podatków). Podobne działania B'nai B'rith podjęła w latach osiemdziesiątych w Europie zachodniej.

Temat traktowania Hollywood jako instrumentu propagandy poruszył też w swojej książce „Nieznana wojna Hollywood przeciwko Polsce 1939-1945” profesor historii z Central Connecticut State University M. B. B. Biskupskiego.

Podczas II wojny światowej produkcja filmowa w USA była kontrolowana przez Biuro do spraw Filmów (Bureau of Motion Pictures) będące częścią Urzędu Informacji Wojennej (Office of War Information). Każdy film był przez urzędników cenzurowany. Większość amerykańskich urzędników Informacji Wojennej była komunistami. Przekaz propagandowy amerykańskich filmów był całkowicie kontrolowany i kierowany przez amerykańskie władze. Hollywood był instrumentem propagandy rządowej. Urząd Informacji Wojennej wymagał by filmy kreowały pozytywny wizerunek ZSRR, Polska była nieobecna w filmach lub by przedstawiano ją w złym świetle (bo istnienie Polski podważało wiarygodność ZSRR). Podczas wojny administracja wymagała od filmowców zachowania politycznej poprawności wobec wszystkich nacji – prócz Polaków których filmowcy mogli bezkarnie szkalować.

W wyniku kinowej propagandy Amerykanie ogromnym szacunkiem darzyli ZSRR, a Polska napełniała ich odrazą. Powszechnie uważano że Polacy chcą zniszczyć aliantów. Sympatie dla sowietów były tak silne że Amerykanie przesyłali dary sowietom.

Było kilka powodów szerzenia przez Hollywood antypolskiej i prosowieckiej propagandy: zinfiltrowanie Hollywood przez komunistów i sowietów, prosowieckie sympatie prezydenta USA Roosevelta i innych władz USA, pogarda Roosevelta dla Polski,

niechęć Żydów wobec Polski i ich sympatie prosowieckie, przemilczanie przez Amerykanów prawdy o zbrodniach sowieckich (powodowane unikaniem przez Amerykanów wyrzutów sumienia z powodu wspierania Sowietów).

Dziś ukrywaną przyczyną niechęci Hollywood do Polski i Polaków była dominacja w przemyśle filmowym Żydów „pochodzących z Europy Wschodniej, którzy nie mieli sympatii dla Polski”. Wśród olbrzymiej ilości Żydów z ziem polskich tworzących amerykański przemysł filmowy najbardziej znanymi byli bracia Warner, Samuel Goldwyn, Louis Mayer, Ernst Lubitsch. W 1936 roku „na 86 ważnych producentów hollywoodzkich 54 było Żydami”. Podczas II wojny światowej Żydzi z Hollywood manifestowali swoją miłość do Armii Czerwonej. Żydzi w amerykańskim przemyśle filmowym zadbali by Żydzi byli częstym tematem filmów.

W filmach o Polsce amerykański przemysł filmowy cynicznie kłamał twierdząc że Polacy nie podjęli walki i że nie istniał polski ruch oporu. Hollywood kreowało przedwojenną elitę II RP na zepsutych, bezdusznych, gardzących ludźmi, proniemieckich arystokratów. Polacy byli przez Hollywood ukazywani jako ciemni, leniwi, głupi. Polscy chłopcy (inaczej niż Sowietcy) byli ukazywani jako ponurzy, wrodzy i ciemni. Według amerykańskiego przemysłu filmowego w 1939 roku Polacy tchórzliwie przegrali z Niemcami. W 1939 polska armia według Hollywood miała charakteryzować się bezsensownymi atakami kawalerii na niemieckie czołgi. Polski rząd na uchodźstwie został przez amerykańskich filmowców ukazany jako banda pasożytów. Hollywood fałszowało rzeczywistość ukazując w filmach: uroki życia na Kresach pod sowiecką okupacją, zdobycie Monte Casino przez Amerykanów, brak polskiego ruchu oporu czy polskiej armii na zachodzie. Kino amerykańskie głosiło że Polska by być normalnym krajem musi odciąć się od swej patologicznej przeszłości (obrzydliwej, arystokratycznej i zdegenerowanej). Kłamstwa zawarte w filmach powtarzali recenzenci.

Hollywood w latach 1939-1945 przedstawiał II RP jako kraj rządzony przez „skorumpowany, reakcyjny reżim, tchórzliwie próbujący polityki appeasementu wobec nazistów. Kraj ”zacofanych chłopów, sprzedajnych sklepikarzy, śmiesznych arystokratów””. Kraj dręczący Ukraińców marzących o życiu w ZSRR, dla których wyzwoleniem było wkroczenie Armii Czerwonej w 17 września. Kraj który przegrał szybko w 1939 roku z powodu ataków kawalerii na czołgi i masowej kolaboracji z nazistami. Polacy byli przedstawiani przez amerykański przemysł filmowy jako: nazistowscy kolaboranci, tchórze uciekający przed Niemcami, miernoty.

Swoje filmy dokumentalne produkowała też armia amerykańska. Robili je lewicowcy według scenariuszy lewicowców. Filmy te zawierały liczne antypolskie kłamstwa (natychmiastowa klęska Polski w 1939 roku, ataki polskiej kawalerii na niemieckie czołgi, powszechna kolaboracja w Polsce, 17 września był misją pokojową) i ukrywały prawdę (o: sojuszu ZSRR z Niemcami, aneksji państw Bałtyckich do ZSRR, wojnie z Finlandią, okupacji Rumuni przez ZSRR, istnieniu Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie).

Autor: Jan Bodakowski

Na podstawie: natemat.pl, j-dar.ca

Źródło: [Bibuła](#)